

Vasuti történet

(A Délmagyarország munkatársától)
Egy külföldet járt magyar fiatalember érkezett a napokban Szegedre. Hosszu éveket töltött Párisban, Londonban és így jóformán alig ismeri a mai Magyarországot. A fiatalember Szegedre való érkezése után érdekes dolgokat mondott el.

— Mint zárkózott ember, nem szeretek ismerkedni — mesélte — és főleg vonatokon tartózkodom az ismerkedésektől. A Szeged felé robogó gyors egy fülkét foglalta le és onnan szemléltem két utitársamat, akik meglehetősen jókedvűen viselkedtek. Egészségesen nevetgéltek, látszott rajtuk, hogy széles jókedvük van. Beszélgetésükből megtudtam, hogy egyikük egy innen nem messze fekvő kerület országgyűlési képviselője, a másik pedig kisvárosi ügyvéd. A sarokból észrevétlenül figyeltem a két urat. Politikáról és nőkről beszélgettek, az utóbbiról lelkes és hozzáértő hangon. Az ügyvéd gyakran pislogatott felém, látszott, hogy szeretne engem is belevonni a diskurzusba. De én nem vettem észre közeledési szándékát, ami láthatóan bosszantotta. Végül is egyenesen hozzám fordult:

— Szegedre tetszik utazni? — kérdezte. Én, aki félek az új ismerősöktől, gyorsan válaszoltam a kérdésre, de franciául és valami olyasfélét mondtam, hogy nem beszélek magyarul, ha tehát kíván tőlem valamit, ismétlje meg óhaját franciául, vagy németül.

Az ügyvédnek felcsillant a szeme.

— Á! hisz ez egy francia! — mondotta a képviselőnek, majd tört németiséggel elismételte kérdését. Elmondtam neki, hogy francia vagyok, egy szót sem tudok magyarul, először vagyok életembe Magyarországon és jelenleg Szegedre utazom, mert sok szöveget hallottam erről a városról. Kíváncsi voltam, hogy miképpen fognak velem bánni abban a házban. Az ügyvéd szinte itta szavaimat és bőségesen tolmácsolta a képviselőnek, aki nem tudott, csak magyarul. Ezután lelkesen magyarázni kezdte, hogy milyen gyalázatos békeszerződést erőszakoltak az országra és hogy minden baj kuforrása ez a békediktátum. És ezt olyan keservesen tette, hogy szinte elérékenyültem ennyi hazafiság láttára.

— Mit szól — fordult oda az ügyvéd a barátjához —, milyen kedves fiu ez a francia...

— Igen, — felelte nevetve —, olyan jó buta képe van...

Az ügyvéd harsány nevetéssel fogadta a tréfát.

— Mond meg neki — biztatta a barátját.

A képviselő most felém fordult és halálos komoly arccal ezt mondta:

— Uram! Önnek igen kellemes birka arca van... Párisban ilyen árulnak?

Az ügyvéd a visszafojtott kacagástól majd szét szakadt. A képviselő folytatta:

— Ha hazamegy, adja át a népek üdvözlétemet... Na, ne nézzen rám olyan bután, fiatal ember...

Tényleg bután nézhettem rá, mert majd hanyatt estem a meglepetéstől. De uralkodtam magamon és értetlen arccal fordultam az ügyvédhez és németül kérdeztem:

— Mit óhajtat a barátja?

Erre kitört mindkettőjükből a nevetés. Majd megfultak, úgy nevettek naivságomon.

— A barátom azt mondja — fordította a beszélgetést az ügyvéd —, hogy ön nagyon tetszik neki...

— Ennek igazán örülök — válaszoltam udvariasan mosolyogva. O szimpatikus nekem...

A két ur jobbra-balra dőlt a kacagástól. Most már az ügyvéd is vérszemet kapott és magyarul szólt hozzám:

— Jó pofa vagy öregem, ha kissé hülyének is látszol... De az nem tesz semmit.

Ugy mosolyogtam, mintha bókot hallottam volna. Ez még jobban tetszett nekik. Az ügyvéd alig bírt magával.

— Na de hogy egy francia ilyen ökor legyen, mint ez, ezt mégse hittem volna — mondogatta.

Ez a diskurzus így folyt egészen addig, amíg utitársaim meg nem érkeztek az állomásra. Amikor láttam, hogy szédülőzködnek, udvariasan rájuk segítettem a kabátot és biztosítottam őket, hogy végtelenül örülök az ismeretségnek és remélem, hogy még fogunk találkozni ebben az életben...

Az ügyvéd németül bucsuzott és még egyszer lelkemre kötötte, hogy ne felejtsem el azt, amiket nekem mondott...

Pálly Ferenc, József és István

fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy felejtésetlen drága jó anyánk

307

úv. Pálly Ferencné sz. Halász Rozália

rövid, súlyos betegség után életének 45-ik évében 1931 nov. 20-án az Urban csendesen elhunyt. Temetése 1931 nov. 22-én d. u. 3 órakor a közokozásból Engesztelő szentmise f. hó 23-án d. e. 9 órakor a rókusai templomban.

Már csak 3 napig tart

Fehércégtáblás BORÓS MIKSA cég

II. nagy magyar vására

Használja ki ezt a rendkívül kedvező alkalmat!

296

Mutatóul néhány ár:

Divatpullover, gyönyörű minták 6.98

Selyemzsenniliás uj divatsapka 2.48

Divatoroszka minden színben 6.68

I. Gyapju divatsál

Gyermek gamásninadrág bármely nagyságban 3.86

Férfi divatnyakkendő 1.76

A gyermekek védelme

A gyermekvédelem terén sokban mellőztük a külföldet, azonban annak szükséges, általános szintjéig eljutni nem tudtunk. A szónokok szép szavai, az ezirányu gyakori közlemények nagy tömege a magyar jövőt, a magyar ifjúságot nagyon sokra értékeli, azonban a valóság messze lemaradt.

Csodálatos, hogy kiváló politikusoknál, nagyszívű vezetőembereknek azt tapasztaljuk, hogy a gyermekvédelmet egy igen mellékes ügynek tartják. Nézzünk azonban szembe a kérdéssel, ami nem jelent többet, mint a jövő alkotó generációt. Mit érnek a Magyar Hiszek egy gyönyörű szavai, ha a jövő nemzedék tömegei nem képeznek erkölcsileg különösebb értéket. Hogy ez nem légbőlkapott állítás, nézzünk szét a városban, lássuk meg a sok koldus, csavargó gyermeket és a prédára leső, erkölcsileg megbízhatatlan ifjúságot. Ha szétnézünk a nyomortanyákon, borzalmas képek tárulnak elénk s csak akkor látjuk, hogy a magyar jövő egy nagy tömege milyen nyomorban és fertőben fetreng.

A statisztikák hiányosak, azonban a valóság, hogy a reászoruló, inséget szenvedő gyermekeknek még 10 százaléka sem részesül állami, vagy társadalmi védelemben. Előttünk fekszenek évtizedes tudományos megfigyelések azon eredményei, hogy az iskolakerülő, csavargó, szellemileg, vagy egyébként fogvatékos kiskorúak közül azok, akik nem részesültek védelemben, képezik a jövőben a fogházak és fegyházak lakóit. Ha ezeket idejében felkaroljuk, rengeteg gyilkosságot, rablást, lopást és más bűncselekmények nagy tömegét előzhettük volna meg.

Vannak, akik azt mondják, hogy kutyából nem lesz szalonba és e megcsontosodott értelmelenséggel intézik el a kérdést. Az emberek ellentétbe jönnek tapasztalásaikkal, mert mindenkinek van esete, hogy rossz gyermeke megváltozott és ha nem is ismeri a tékozló fiu megtérését, a megjavulás lehetősége nem illúzió. A nagy közöny a semmiből eredményt nem várhat. Építsük és fejlesszük ki meglevő intézményeinket, pótoljuk a hiányokat. Pedig hazánkban »fedezet hiján« zartak be sok ilyen intézményt, az egész vonalon ápasztották a létszámot, míg a szintén nyomorban lévő németek az utóbbi 10 esztendő alatt négy-szerecsére emelték ezen intézményeik férőhelyeit, melyekben most a válság idején is normális, sőt fokozott munka folyik.

Hogy mennyire fontosnak tartják e terület munkálását a németek, felemlitem, hogy a főiskolák, egyetemek 28 városban rendszerezettek elméleti és gyakorlati szemináriumokat, ahol a nép-, gyermekjóléti ügyekről, a fiatalokruak intézményeiről, a győgyepedagógiáról már 5 éven tul tartanak sorozatos előadásokat.

Heróikus tényeket látunk, amikor a szülők lemondanak ugyszólván mindenről, csak a gyermekeiknek jusson. Önfeláldozásra, bűnrépesek gyermekeikért. Az olvasó is tudja az élő törvényszerűségeket, amit csupán saját

családjával szemben tesz és közben nem gondol arra, hogy gyermekei is maradhatnak árvaságban és velük szemben is hasonló közöny fog megnyilatkozni. A fajvédelem azt kívánja, hogy ezeket a diszpozíciókat neveljük ki még azokban is, akikben ez tört érték.

Súlyos hiba, hogy gyermekvédelmünk nem képez egységes kiképzett rendszert és nem általános. Talán túlzott kritikának látszik azon megállapítás, hogy a mai védelem jórészt kizárólag törvényeinknek, köteleességeinknek, amelyeket ha grafikusán ábrázolnánk, úgy óriási területek maradnának pusztán, ahonnan egy gyermekhadserg nyúl felénk segítségért.

Szegeden is megalakult a népjóléti ügyosztály. A szociális bajokkal szemben a küzdelem közös erővel könnyen felvehető, ha a hatóságok, intézmények, egyesületek és magánosok, az egész társadalom — felretéve minden egyéni, felekezeti kérdést — összefog a közös munkára. Borzasztó tél elé nézünk. Ha e helyzetet ölvetett kezekkel nézzük, vagy szépségtapaszkodással látjuk el, úgy csak szitjuk a feszültséget.

Először a megoldandó kérdéseknek sorrendjét kellene fontosságuk alapján megállapítani. Munkaalkalmat ne az inségmunka ismert jellegével nyújtunk. Rengeteg elvégezni való munka van, csak példának kapom ki a külváros rendezését. Rendes bérért teljes munkát lehet követelni. A munkanélküliség megoldásával a szegény- és gyermekvédelem egyrésze is megoldódna, végeredményben tehát olcsó munka lenne. A megmaradó gyermekvédelmi munkát azután főleg társadalmi uton lehetne ellátni.

Győgyepedagógus.

Köszönetnyilvánítás

Mindazon rokonoknak, jóismerősöknek, akik felejtésetlen jó anyánk

úv. Benkő Istvánné

szül. Kiss Julianna

elhunyta alkalmával részvétellel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, hálás köszönetet mondunk.

804 A gyászoló család.

Győri Ignác és rokonsága mély fájdalommal tudatja, hogy a legjobb feleség, legdrágább rokon:

Győri Ignácné

szül.

Feuer Emilia,

nincs többé.

Temetése november 22-én, d. e. fél 11-kor.

802